

**NAGRADE IN PRIZNANJA
FUNDACIJE AVGUSTA KUCHARJA
V LETU 2004**

LJUBLJANA, november 2004

Kazalo

Nagovor prijateljem Fundacije Avgusta Kuharja	3
Sklep o podelitvi nagrad in priznanj	5
Vladimir Drusany, dobitnik nagrade Avgusta Kuharja v letu 2004 za izjemni dosežek	7
Primož Gspan, dobitnik nagrade Avgusta Kuharja v letu 2004 za življenjsko delo	12
Nikolaj Petrišič, dobitnik nagrade Avgusta Kuharja za najboljšo diplomsko nalogo v letu 2004	17
Dobitniki priznanj Avgusta Kuharja v letu 2004 za dolgoletno strokovno delo v društvih varnostnih inženirjev:	
Franc Pfajfar	19
Vojeslav Adamič	20
Milan Rifelj	21
Marjan Zdolšek	21
Rudi Ivančič	39
Andrej Furlan	22
Miroslav Kapun	22
Učenci osnovnih šol o varnosti in zdravju pri delu v letu 2004	24
Študentska arena 2004: Varnost in zdravje pri delu za mlade v Sloveniji	28
Mitja Kožuh: Izobraževanje za varnost in zdravje pri delu	30
V spomin: Edvard Harl in prof. Ludovik Oskar Kavs	33
Predstavitev donatorjev Fundacije Avgusta Kuharja v letu 2004	34
Postanite donator Fundacije Avgusta Kuharja	38
Obiščite spletno stran Fundacije Avgusta Kuharja	39
Seznam dosedanjih dobitnikov nagrad in priznanj Avgusta Kuharja	40

Spoštovani prijatelji Fundacije Avgusta Kuharja!

Fundacija Avgusta Kuharja bo 25. novembra 2004 na Bledu na posvetu Zveze društev varnostnih inženirjev Slovenije že osmič podelila nagrade in priznanja Avgusta Kuharja za izjemne dosežke v stroki varnosti in zdravja pri delu. Podeljene bodo tri denarne nagrade in sedem priznanj.

Leto 2004 je Fundaciji Avgusta Kuharja prineslo marsikatero novost. Končal se je mandat druge uprave, ki je delovala od leta 2003. V skladu z ustanovitvenim aktom in statutom fundacije je 29. junija 2004 skupščina naše ustanoviteljice Zveze društev varnostnih inženirjev Slovenije imenovala sestavo tretje uprave. Pri tem je upoštevala željo treh članov druge uprave, da prepustijo svoje mesto novim kandidatom. Zahvala za štiriletno delo v drugi upravi gre Vojeslavu Adamiču iz Ljubljane, Helmutu Vidicu iz Ljutomera in Mirku Vošnerju iz Mute na Koroškem. Skupščina ustanoviteljice pa je v tretjo upravo imenovala sedem članov: Florjana Zabreta (iz Društva varnostnih inženirjev Gorenjske), Bogomirja Henrika Žižka in Antona Avsca (oba iz Društva varnostnih inženirjev in tehnikov Maribor), Žarka Lebana (iz Društva varnostnih inženirjev severnoprimske regije Nova Gorica), Lučko Böhm (iz Društva varnostnih inženirjev Ljubljana), Jožeta Miklavca (iz Društva varnostnih inženirjev Velenje) ter Mira Škufca (iz Medobčinskega društva varnostnih inženirjev Novo mesto). Po izboru tretje uprave sem znova njen predsednik.

Društva varnostnih inženirjev so letos za nagrado za izjemni dosežek predlagala dr. Vladimirja Drusanyja, za nagrado za življenjsko delo pa prof. dr. Primoža Gspana in Vladimirja Pahorja. Njihove dosežke sta preverili strokovni komisiji fundacije v letu 2003 in 2004. Pedagoški zbor Oddelka za tehniško varnost Fakultete za kemijo in kemijsko tehnologijo v Ljubljani pa je za nagrado za najboljšo diplomu predlagal Nikolaja Petrišiča. Uprava je o končnih dobitnikih nagrad za leto 2004 glasovala s pisnimi glasovnicami, da bi vsak od članov uprave mogel odločati povsem samostojno.

Fundacija je v letu 2004 v sodelovanju z društvi varnostnih inženirjev sodelovala pri vzgoji osnovnošolcev za varnostno kulturo. Že drugič pa smo sodelovali na Študentski areni 2004 pod naslovom Varnost in zdravje pri delu za mlade v Sloveniji.

Vabim vas, da med letom večkrat obiščete našo spletno stran

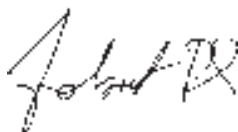
<http://www.fundacija-avgustakuharja.si/>, na kateri boste našli vse, kar želite vedeti o delu naše fundacije!

Prijatelji, najverjetneje bodo v letu 2004 nagrade in priznanja Avgusta Kuharja zadnjič podeljene na tradicionalnem novembrskem posvetu Zveze društev varnostnih inženirjev Slovenije. Ta namreč načrtuje zamik svojih posvetov in simpozijev v maj. Fundacija se bo morala prilagoditi! Prepričani smo, da bodo to spremembo naši prijatelji in donatorji sprejeli z razumevanjem!

Zahvaljujem se donatorjem, ki so omogočili podelitev letošnjih nagrad in priznanj!

Iskrene čestitke dobitnikom nagrad in priznanj Avgusta Kuharja za leto 2004!

Mag. Florjan Zabret, predsednik uprave fundacije

Uprava Fundacije Avgusta Kuharja je 13. oktobra 2004 sklenila, da v letu 2004 prejmejo nagrade Avgusta Kuharja:

I. nagrado Avgusta Kuharja za izjemni dosežek v stroki varnosti in zdravja pri delu prejme

dr. Vladimir Drusany, predstojnik Oddelka za tehniško varnost Fakultete za kemijo in kemijsko tehnologijo Univerze v Ljubljani.

Predlagatelj: Društvo varnostnih inženirjev Ljubljana.

Nagrajenec prejme kovinsko odličje, plaketo in denarno nagrado v neto znesku 400. 000 tolarjev ter se vpiše v evidenco dobitnikov nagrad za izjemni dosežek pod zaporedno številko 8.

II. nagrado Avgusta Kuharja za življenjsko delo v stroki varnosti in zdravja pri delu prejme

prof. dr. Primož Gspan.

Predlagatelj: Društvo varnostnih inženirjev Ljubljana.

Nagrajenec prejme kovinsko odličje, plaketo in denarno nagrado v neto znesku 300. 000 tolarjev ter se vpiše v evidenco dobitnikov nagrad za življenjsko delo pod zaporedno številko 3.

III. nagrado Avgusta Kuharja za najboljšo diplomsko nalogo prejme

Nikolaj Petrišič, diplomirani varnostni inženir in univerzitetni diplomirani ekonomist.

Predlagatelj: pedagoški zbor za študijske zadeve Fakultete za kemijo in kemijsko tehnologijo - Oddelek za tehniško varnost.

Nagrajenec prejme plaketo in denarno nagrado v neto znesku 150. 000 tolarjev ter se vpiše v evidenco nagrajencev za najboljšo diplomsko nalogo pod zaporedno številko 5.

**Uprava Fundacije Avgusta Kuharja
je 14. aprila 2004 sklenila, da v letu 2004
prejmejo priznanja Avgusta Kuharja:**

**IV. za izjemno strokovno delo na področju stroke varnosti in zdravja pri delu v
društvih in sekcijah varnostnih inženirjev:**

Franc Pfajfar, lesarski tehnik, član Društva varnostnih inženirjev Gorenjske,

Vojeslav Adamič, univerzitetni diplomirani pravnik, član Društva varnostnih
inženirjev Ljubljana,

Milan Rifelj, varnostni inženir, član Društva inženirjev in tehnikov tekstilne
industrije Slovenije za varstvo pri delu,

Marjan Zdolšek, varnostni inženir, član Društva varnostnih inženirjev Velenje,

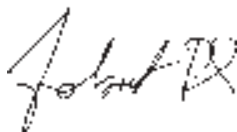
Rudi Ivančič, varnostni inženir, član Medobčinskega društva varnostnih inženir-
jev Novo mesto,

Andrej Furlan, diplomirani varnostni inženir, član Društva varnostnih inženir-
jev severnoprimske regije Nova Gorica,

Miroslav Kapun, varnostni inženir, član Društva varnostnih inženirjev in
tehnikov Maribor.

Dobitniki priznanj prejmejo plaketo in se vpišejo v evidenco dobitnikov priznanj pod
zaporednimi številkami od 57 do 63.

*Mag. Florjan Zabret,
predsednik uprave fundacije*

Strokovna komisija za podelitev nagrade Avgusta Kuharja, ki jo sestavljata predsednik mag. Jurij Vidovič (IVD Inštitut za varstvo pri delu in varstvo okolja Maribor) in član prof. dr. Primož Gspan (Oddelek za tehniško varnost Fakultete za kemijo in kemijsko tehnologijo v Ljubljani),

ocenjuje, da dosežek doktorja

Vladimirja Drusanyja, izrednega profesorja

uvajanje računskih metod določanja stopnje varnosti na delovnem mestu

izpolnjuje razpisne pogoje za podelitev nagrade Avgusta Kuharja.

UTEMELJITEV:

Strokovna komisija je svoje mnenje oblikovala na podlagi:

1. utemeljitve predloga kandidature za nagrado Avgusta Kuharja za dr. Vladimirja Drusanyja, izrednega profesorja, z dne 29. junija 2004, ki jo je pripravilo Društvo varnostnih inženirjev Ljubljana;
2. obiska, dne 11. septembra 2003, v prostorih Fakultete za kemijo in kemijsko tehnologijo, Oddelek za tehniško varnost, pogovora s kandidatom ter ogleda dokumentacije in prototipov naprav oziroma učnih pripomočkov, ki jih je zasnoval kandidat;
3. razpisnih pogojev za podelitev nagrade Avgusta Kuharja za izjemni dosežek;
4. Pravilnika o kriterijih in postopkih za podelitev nagrad in priznanj Fundacije Avgusta Kuharja;
5. Statuta Fundacije Avgusta Kuharja.

Ugotovitev stanja:

Dr. Vladimir Drusanyj, izredni profesor, je predstojnik Oddelka za tehniško varnost na Fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo Univerze v Ljubljani. Na oddelku predava tri predmete: »Tehniška mehanika« in »Osnove varstva pri delu« v prvem letniku študija ter usmeritveni predmet »Varnost delovnih priprav in naprav«.

Hkrati predava na Strojni fakulteti Univerze v Ljubljani predmet »Osnove tehnične

varnosti«. Na Gradbeni fakulteti Univerze v Ljubljani je kot docent štiri leta predaval predmet »Tehnična varnost«. Redno predava na zagrebški Visoki šoli za varnost pri delu predmet Kakovost in varnost na podiplomskem (magistrskem) študiju. Na Strojni fakulteti na slovaški Tehnični univerzi v Košicah je predaval tehnično varnost in leta 1997 prejel spominsko medaljo, s katero mu je ta univerza priznala zasluge. Predaval je na univerzi v Wuppertalu v Nemčiji, kjer je ena redkih visokošolskih ustanov za tehnično varnost.

Dr. Vladimir Drusany svoje delo temelji na prepričanju, da je varnost mogoče izračunati. Pri tem je mogoče izhajati iz več deset tisoč različnih merljivih podatkov o varnosti, ki jih sistematično beleži sodobna znanost in so na razpolago, na primer, v nemških predpisih ZH1, BGI, BGVR, TRB itd. Sprejel je izziv matematičnega iskanja nevarnosti, ki golemu očesu niso vedno vidne. Kljub znanstveno-tehničnemu pristopu pa trdi, da je merilo sprejemljivosti tehničnih rešitev človek in njegova varnost ter udobje.

Stopnjo varnosti na delovnem mestu je v svojem Varnostno tehničnem priročniku, za katerega pripravlja že peti ponatis, matematično izrazil z enačbo:

$$\chi = 1 - (C - B) / (A - B)$$

kjer je A - administrativno predpisana varnost, C - stanje v območju napora in B - zgornja meja varnosti.

Mejo udobja je dr. Vladimir Drusany določil kot delovno okolje, ki ne povzroča obremenitev, ki bi presegale vsakodnevne želene vrednosti, oziroma ko imajo tveganja tako nizke vrednosti, da jih ni potrebno obravnavati. Ta meja je v njegovi formuli označena z B. Območje napora ali obremenitve je nad mejo udobja B in pod predpisano mejno varnostjo A.

Z dobljeno vrednostjo χ je mogoče številčno izraziti rezervo do meje varnosti. Dr. Vladimir Drusany je namreč prepričan, da je varnost potrebno znati številčno opredeliti in na tej podlagi odgovorno načrtovati za delavca varne in udobne delovne razmere.

Svoja znanstvena dognanja je dr. Vladimir Drusany vedno znal učinkovito uporabiti v praksi. Posebno pozornost je poleg vgrajevanju varnosti pri načrtovanju posvetil tudi pregledom in preizkusom strojev in naprav. Ves čas rabe strojev in naprav je namreč potrebno zagotoviti, da delujejo brezhibno. Velja načelo, da je njihova varnost zagotovljena, če so varnostno ustrezni njihovi posamezni elementi kakor tudi logična povezava teh elementov. Meni, da je za zagotavljanje najpomembnejša analiza energij stroja. Zato predlaga postopek (metodo) za ugotavljanje, katere energije so v stroju ali napravi in kako za vsako od njih preverimo, ali je varnost zagotovljena. Pri tem je upošteval zlasti električno energijo in sile, vibracije in ropot, kinetično energijo, sevanja, silo trenja in toplotno energijo.

V svoji knjigi iz leta 1993 »Varnost v proizvodnji« je razvil računsko metodo za

ovrednotenje stopnje organiziranosti ϵ , ki upošteva ogroženost delavcev, obremenjenost delavcev, stopnjo mehanizacije ter stopnjo avtomatizacije. Svoj teoretični dosežek je preizkusil v praksi na projektu polavtomatskega postopka nakladanja, ki naj bi nadomestilo klasično zbiranje gospodinjskih odpadkov s pomočjo kontejnerjev in smetarskih vozil, kjer sta dva delavca izpostavljena visokim obremenitvam. Značilno za dr. Vladimírja Drusanyja je, da je pri tem kot inovator zasnoval in praktično izpeljal tudi tehnične rešitve za polavtomatski postopek. Projektiral je nakladalnik gospodinjskih odpadkov z bočnim natovarjanjem kontejnerjev za odpadke, ki omogoča tudi kabinsko razkladanje in nakladanje. Nakladalnik je bil izdelan.

Na podlagi izmerjenih podatkov o stopnji mehanizacije, avtomatizacije, izpostavljenosti delavcev nevarnostim in stopnji obremenjenosti delavca je izračunal stopnjo organiziranosti ϵ , ki upošteva stopnjo varnosti in zdravja pri delu. Pri tem je upošteval 23 različnih elementov, ki vplivajo na stopnjo organiziranosti v delovnem procesu (od delovnih razmer do organizacije dela). ϵ znaša 1, kadar je stopnja organizacije dela idealna. Z izračuni je dokazal, da se je s polavtomatizacijo zbiranja gospodinjskih odpadkov stopnja organiziranosti dvignila z 0,56 na 0,77.

V letu 1997 je objavil tudi rezultate ocenjevanja stopnje varnosti s faktorsko analizo, kjer je ugotavljal korelacijo med onesnaženjem zraka v delovnem okolju in elementi, ki na to onesnaženje vplivajo (Rad i sigurnost 1997/2). Metodo je praktično preizkusil pri preiskovanju onesnaženosti zraka v lakirnici, kjer je varnost preverjal z matematičnim modelom. Dokazal je, da temperatura zraka ni v korelaciji z onesnaženostjo zraka v delovnem okolju. Z metodo je ugotovil, da so nesistemske motnje glavni razlog onesnaženja in usmeril rešitev problema v hermetizacijo postopka lakiranja.

Dr. Vladimír Drusany se na izzive okolja odziva s svojo inovatorsko dejavnostjo. Varnostne probleme, ki jih zaznava, skuša reševati ne le na teoretični, ampak tudi na izvedbeni ravni. Zasnoval je vrsto strojev in naprav, ki pomembno zvišujejo raven varnosti na delovnih mestih. Zlasti ponosen je na svoje inovacije zaščite orodja miznega rezkalnika pri varnostno zelo zahtevni obdelavi lesa s šablono. Projektiral je tudi varovanje stiskalnice z univerzalno gibljivo zaščito, kjer s svetlobno zaveso zagotavlja delovanje stroja le v položaju, ki ne ogroža varnosti delavca (izključena je človeška napaka). Hkrati pa se je produktivnost stroja povečala do 40 %.

Velik del svoje inovativnosti je namenil problemu ergonomске zasnove delovnega mesta, posebej mize in stola. Zasnoval je dva stola, ki sta namenjena vsestranski uporabi na delovnem mestu, kjer delavec lahko samostojno nastavlja ne le višino in naklon sedišča, ampak tudi podporo ledvenemu delu hrbta glede na položaj telesa pri različnih delovnih nalogah (patent št. 2716/77 pri ljubljanskem uradu za patente).

Varnost je zelo zahtevna znanost in je običajno potrebna interdisciplinarnost ukre-

pov za uveljavljanje želenega varnostnega ukrepa. Zato ga je vznemirjalo tudi dejstvo, da še nihče ni zasnoval kombinacije nastavljivega stola in delovne mize. Kot prototip in učni pripomoček za študente Oddelka za tehniško varnost je v zadnjih dveh letih zasnoval stol in delovno mizo, ki ju delavec elektronsko krmili in prilagaja zahtevam dela in udobja pri delu. Delovna miza ima vgrajen računalnik, v katerega delavec vnese podatke o svojih telesnih merah. Računalnik avtomatično prilagodi višino delovne površine telesni višini in delovnemu položaju delavca. Projektiral in konstruiral je torej računalniško vodeno pisarniško mizo in elektronsko voden stol, ki se prilagajata uporabniku in ne nasprotno. Namen te konstrukcije je izobraževalen. Študentom bosta navedeni napravi omogočili, nastaviti prave vrednosti višin položajev glede na težo dela ter velikost materiala, ki ga delavec obdeluje ali opazuje. Ker fiziološki položaj oceni zdravnik - specialist medicine dela, kaže ta primer na nujno povezanost strokovnjakov na področju varnosti. Takšno medsebojno sodelovanje goji kandidat že vseh 38 let, kar se ukvarja z varnostjo.

Dr. Vladimir Drusany tudi nudi pomoč konstruktorjem, če zaidejo v zagato, kako povečati ali zagotoviti varnost strojev. Veliko svojega dela v zvezi s prenosom znanja je opravil prostovoljno, kar je prikazano v opravljenih delih kot: projektiranje, konstruiranje in vodenje izdelave varnostne naprave za ekscentrske stiskalnice, naprave, ki zagotavlja varnost pri delu s podmizno krožno žago, ter varnostne naprave za delo pri miznem rezkarju pri obdelavi lesa. Tako je v proizvodnji na praktičnem primeru izpeljal primer potrebne ravni varnosti. To je bilo zlasti pomembno takrat, ko stroji še niso bili izdelani v skladu z zahtevami Evropske zveze in je uporaba dodanih varnostnih naprav nudila delavcem potrebno varnost.

Seveda pa dr. Vladimir Drusany svoje inženirsko znanje in inovativni duh preizkuša tudi na projektih, ki so širšega družbenega značaja. Patentiral je sistem polmontažne gradnje hiš, ki je gradnjo pocenil tudi do 20 % in zaradi kabinskega nosilnega jedra omogočal popolno fleksibilnost pri razvrščanju razporeditve prostorov (patent 9200003, Urad RS za varstvo industrijske lastnine, 1993).

Že pred 11. septembrom 2001 je razmišljal o inženirski rešitvi umika ljudi z visokih stavb v primeru požara. Zasnoval je reševanje ljudi, ki ne bi bilo odvisno od dvigal in stopnišč v notranjosti stavbe, ampak od sistema tračnih nosilcev na fasadi, na katere bi v primeru požara lahko pripeli kabine za reševanje z lastnim pogonom.

V zadnjem času s kolegom Alojzom Muhičem sodeluje pri projektiranju nove ureditve prometa v Ljubljani. Snuje čelno železniško postajo in skuša mestno upravo prepričati, da se pri tem kakor tudi pri projektu nadzemnega in podzemnega tramvaja nasloni na domačo inženirsko stroko. S kolegom Alojzom Muhičem pa je ob praznovanju 850-letnice prve dokumentirane uporabe imena mesta Ljubljana zasnoval tudi reševalno in varnostno pot ob vznožju grajskega hriba v Ljubljani, da bi se razrešilo varnostno vprašanje Stare Ljubljane. Projekt je bil ocenjen pozitivno in naj bi bil upoštevan pri nadaljnjem razvoju mesta Ljubljane.

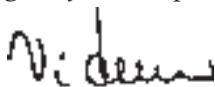
Prispevek prof. dr. Vladimirja Drusanyja k razvoju stroke:

Dr. Vladimir Drusany prav gotovo sodi med tehnične strokovnjake z izjemno bibliografijo objavljenih strokovnih in znanstvenih del. Sodeloval je na številnih domačih in mednarodnih strokovnih posvetih, kjer je objavljajal rezultate svojih raziskav. Pomemben je tudi njegov prispevek k razvoju slovenskega visokošolskega študija tehnične varnosti. Bil je štirikrat dekan Višje tehnične varnostne šole in dvakrat prodekan Fakultete za kemijo in kemijsko tehnologijo. Aktivno je bil vključen v organizacijo visokošolskega študija diplomiranih varnostnih inženirjev. Zdaj si prizadeva, da bi študij tehniške varnosti ustrezal kriterijem bolonjske deklaracije o razvoju visokošolskega študija, ki temelji na prečiščenju študijskih programov, kreditnem sistemu študija, poenotenju teh programov na ravni Evropske unije ter na poenotenju strokovnih nazivov.

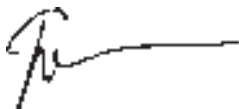
Ocena dosežka prof. dr. Vladimirja Drusanyja:

Vladimir Drusany je zaslužen za dvig varnostne kulture v Sloveniji. Vestno spremlja varnostno dogajanje na področju varnosti in zdravja pri delu in izobražuje študente v skladu s stanjem tehnike in zahtevami Evropske unije. Pomembno je, da uveljavlja varnost pri delu kot znanost, ki je primerljiva z drugimi, že uveljavljenimi znanstvenimi disciplinami. Njegovi originalni članki se objavljajo tudi v tujih revijah. Delo dr. Vladimirja Drusanyja spoštuje stroka v Sloveniji in tujini. Tuje univerze in visokošolske ustanove ga redno vabijo k sodelovanju na pedagoških in drugih področjih. Visoka šola v Zagrebu v svojem učnem programu uporablja njegovo knjigo »Vodenje tveganja v podjetju z ukrepi varnosti in zdravja pri delu, kakovosti, varovanja okolja« (Ljubljana 2001). Sodeloval je tudi z nemškimi nezgodnimi zavarovalnicami (Berufsgenossenschaft) in znanstvenim združenjem Družbo za varnostno znanost v Nemčiji (Gesellschaft für Sicherheitswissenschaft). O tem, da je približal stroko znanosti, kažejo trije njegovi referati, ki jih je imel pri tem nemškem znanstvenem združenju, in njegova predavanja na univerzah in visokih šolah v tujini. Predavanja v tujini so dokaz ravni inovativnosti in znanja na področju varnosti, ki jih kandidat posreduje domačim in tujim študentom. Njegov cilj je, da bi bili na področju kulture varnosti enakopravni partnerji že ob vstopu v Evropsko unijo. V tem smislu njegovo delo daleč presega okvir dela, ki mu je začrtan kot profesorju na Fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo - Oddelku za tehniško varnost.

Mag. Jurij Vidovič, predsednik strokovne komisije

Prof. dr. Primož Gspan, član strokovne komisije

Strokovna komisija Fundacije Avgusta Kuharja za leto 2004, ki jo sestavlja predsednik mag. Jurij Vidovič (IVD Inštitut za varstvo pri delu in varstvo okolja Maribor) in član dr. Mirko Markič (Univerza na Primorskem, Fakulteta

za management Koper),

ocenjuje, da življenjsko delo

prof. dr. Primoža Gspana

izpolnjuje razpisne pogoje za podelitev nagrade Avgusta Kuharja za življenjsko delo za leto 2004.

UTEMELJITEV:

Strokovna komisija je svoje mnenje oblikovala na podlagi:

1. utemeljitve predloga kandidature za nagrado Avgusta Kuharja za življenjsko delo za leto 2004 za prof. dr. Primoža Gspana z dne 29. junija 2004, ki jo je pripravilo Društvo varnostnih inženirjev Ljubljana;
2. pogovora s prof. dr. Primožem Gspanom dne 24. avgusta 2004;
3. bibliografije prof. dr. Primoža Gspana;
4. razpisnih pogojev za podelitev nagrade Avgusta Kuharja za življenjsko delo za leto 2004;
5. Pravilnika o kriterijih in postopkih za podelitev nagrad in priznanj Fundacije Avgusta Kuharja;
6. Statuta Fundacije Avgusta Kuharja.

Ugotovitev stanja:

Prof. dr. Primož Gspan je že mlad pokazal nagnjenost do narave, naravoslovnih ved in tehnike. Odločil se je za študij tehnične fizike, ki je v času po drugi svetovni vojni izkazovala revolucionarna spoznanja in obetala izjemen razvoj. Študij, s katerim je pridobil izobrazbo univerzitetnega diplomiranega inženirja fizike, mu je omogočil širok razgled in razumevanje tehnike, naravnih pojavov ter privzgojil logično

mišljenje, ki mu je bilo pri strokovnem delu v veliko oporo. Poklicna pot ga je najprej vodila na področje elektronike, elektrooptike in vakuumske tehnike. Na mestu laboranta in pozneje strokovnega delavca je spoznal poklicno delo in odnose, se uvedel v razvojno in raziskovalno delo in metode ter konstruiranje. Spoznal je tehnološke prijeme, možnosti in omejitve ter si pridobil status raziskovalca z vpisno številko 30 v registru slovenskih raziskovalcev. Štipendija ustanove Aleksandra von Humboldta mu je pomagala pri poglobljanju strokovnega in raziskovalnega dela. Odprla mu je okno v svet in evropski način komuniciranja in medčloveških odnosov, kar je bila pomembna popotnica pri nadaljnjem delu in povezovanju preko slovenskih meja. Pridobil si je akademski naslov doktorja znanosti.

V stroki varnosti in zdravja pri delu je začel delati leta 1971 v Centru za ekologijo in toksikologijo takratnega Republiškega Zavoda za varnost pri delu. Začel se je poglobljati predvsem v fizikalne dejavnike delovnega okolja: toplotne razmere, hrup, vibracije, razsvetljava in prah. Delo se mu je takoj priljubilo zaradi občutka osebnega prispevka k varnosti in zdravju v podjetjih. Za obdobje v Zavodu za varstvo pri delu je bilo značilno praktično delo na terenu pri meritvah in ocenjevanju delovnih razmer. Dobil je celovit vpogled v razmere v slovenski proizvodnji, stanje in odnos do varnosti, v pomen in usposobljenost služb za varnost pri delu in v vse skrite pasti, slabosti in težave. Posebej je opazil razliko med resničnim stanjem in vodenjem varnosti v praksi ter videzom dobro pokritega področja na podlagi formalnega izpolnjevanja predpisov brez nujne strokovne infrastrukture. Zato se je začel prizadevati za neoporečnost in praktično koristnost stroke. Kljub pomanjkanju dobre in sodobne opreme je svoj trud zlasti usmeril v določitev manjkajočih metod za meritve in oceno razmer v delovnem okolju, za primerno merilno opremo, za usposobljenost izvajalcev meritev - torej za smiselnost dela.

Vključil se je v strokovno skupino kolegov iz Zvezne republike Nemčije (BG, STI), Nizozemske (TNO), Avstrije (AUVA, ÖSBS), Švice (SUVA) in pozneje Norveške, ki se je zbirala vsako leto oziroma na dve leti in izmenjevala strokovne izkušnje. Skupina je usklajevala stroko in se dogovarjala za skupne doktrine, postopke in napotke, ki jih je prof. dr. Gspan prenašal v slovensko prakso in tako prispeval k mednarodni primerljivosti slovenske stroke. S pomočjo nemške ustanove Carl Duisberg Gesellschaft in Forschungs Gesellschaft pa je navezal stike z uglednimi strokovnimi institucijami v ZR Nemčiji (Sartorius, Institut für Arbeitsphysiologie, BAU).

Obdobje dela v Zavodu za varstvo pri delu je sovpadalo z njegovo bogato publicistično dejavnostjo, saj je v zavodovi strokovni reviji Delo in varnost redno objavljajal številne prispevke, s katerimi je slovenski strokovni javnosti posredoval sodobna mednarodna spoznanja. Pripravljalcem državnih predpisov je bolj ali manj uspešno dajal pobude za oblikovanje sodobnih strokovno neoporečnih doktrin in predpisov. Kot odgovoren za fizikalne dejavnike (razen sevanj) na Zavodu za varstvo pri delu je postal eden vodilnih slovenskih in jugoslovanskih strokovnjakov za hrup na

delovnem mestu in v okolju in bil od leta 1987 jugoslovanski delegat pri OECD. Na njegovo pobudo in pobudo inž. Dušana Vendramina je nastal prvi predpis o varstvu okolja pred hrupom (Zakon o varstvu pred hrupom v naravnem in bivalnem okolju, Uradni list SRS, št. 15/1976), ki je bil prvi tudi v SFRJ. Postal je vodja Centra za ekologijo in toksikologijo in uvedel uspešno organiziranost dela in strokovne skupine, sodelovanje s tujino ter nove skladne metode. Na področju ekologije dela je center postal strokovno prvi laboratorij v Slovenji. Ustanovil in vodil je še Center za raziskave in razvoj Zavoda za varstvo pri delu, ki je opravljal razvojne in raziskovalne naloge za zavod in slovenski prostor. Razvoj instrumenta za merjenje toplotnih razmer (temperature, vlage in hitrosti gibanja zraka) kot prispevek k ekologiji dela je skrajšal čas preiskave na desetino. Uvedba računalniške obdelave rezultatov preiskav delovnega okolja in oblikovanja zaključkov je racionalizirala delo in povečala kakovost z večjo objektivnostjo in zmanjšanjem možnosti napak ter že zaradi konkurenčnosti vplivala na razvoj širše stroke v Sloveniji.

Postal je član izpitne komisije za strokovne izpite za varstvo pri delu. Napisal je del gradiva za pripravljalne seminarje, ki je še v uporabi, ter aktivno sodeloval na seminarjih. S svojimi praktičnimi izkušnjami in znanjem je pomembno prispeval k zagotavljanju višje ravni in uveljavljanju znanja ter stroke varnosti in zdravja pri delu.

Prof. dr. Primož Gspan je pri svojem strokovnem delu kmalu spoznal pomen povezovanja različnih strok, katerih cilj je ohranjanje zdravja zaposlenih in življenjskega okolja. Ocena delovnega okolja je tipično interdisciplinarno delo, ki povezuje najmanj tehniko in medicino. Prvotno je delo različnih strok teklo nepovezano. Večja strokovnost in kakovost dela je zahtevala tesno sodelovanje tehnike in medicine dela. Velik del problemov z delovnega okolja izvira namreč iz škodljivega načina dela ali pomanjkljivega znanja ergonomije in medicine dela v operativni praksi. Sodelovanje med tehnično in medicinsko stroko je ovirala različnost izvorne izobrazbe, medsebojno nepoznavanje in nevajenost sodelovanja. Prof. dr. Primož Gspan je kot član razširjenega strokovnega kolegija Inštituta za medicino dela, prometa in športa prispeval k povezovanju strok in prenosu znanj. Sodeloval je pri dodiplomskem študiju na medicinski fakulteti pri praktikumu za specialiste medicine dela, pripravil zanje skripta ter sodeloval na več smereh podiplomskega študija na Medicinski fakulteti. Habilitiran je bil za docenta, izrednega in končno rednega profesorja za področje delovnega okolja na Medicinski fakulteti Univerze v Ljubljani.

Kot član invalidskih komisij pri Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije je zdravniški stroki znal približati tehniške vidike in probleme prilagajanja delovnega okolja preostali delovni zmožnosti delovnega invalida. Predlagal je nove obrazce za bolj uporaben opis zahtev in obremenitev na delovnem mestu. Sodeluje na tečajih za usposabljanje članov invalidskih komisij.

Od leta 1989 do upokojitve je na podlagi svojega akademskega naslova in habilitacije prešel iz operativnega dela v izobraževalno področje na Univerzi v Ljubljani na

Oddelku za tehniško varnost. Bil je prvi in edini redni profesor stroke varnosti in zdravja pri delu. Bil je nosilec in eden od predavateljev predmeta Delovno okolje. Je avtor skript o prezračevanju, razsvetljavi, prahu oziroma zaprašenosti ter uvoda v varstvo pri delu. Za študente je pripravil skripta in praktikum, v katerem se spoznajo s temeljnimi znanji, opremo in tehnikami za praktične operativne naloge pri merjenju in ocenjevanju parametrov delovnega okolja. Delo v izobraževanju varnostnih inženirjev je vzljubil zaradi občutka, da je lahko mladim generacijam posredoval res uporabno znanje, nabrano z bogatimi izkušnjami.

Predaval je tudi predmet Varstvo okolja I. Pravočasno je namreč zaznal pomen varstva okolja in dejstva, da so zaradi poznavanja proizvodnih problemov v delovnem okolju, tehnik analiz, načina meritev in nadzora ter postopkov ukrepanja temu področju še najbolj blizu strokovnjaki za varnost in zdravje pri delu. Zato je predlagal in uvedel v redni dodiplomski program Oddelka za tehniško varnost predmet varstva okolja. Zanj je napisal program in učbenik. S tem je razširil področje dodiplomskega izobraževanja in možnosti za zaposlitev varnostnih inženirjev.

Sodeloval je pri podiplomskem programu varstva okolja Univerze v Ljubljani. Sodeluje na Biotehniški fakulteti pri podiplomskem programu za urejanje prostora. Pri vseh teh dejavnostih s prenosom znanja in ozaveščanjem bodočih nosilcev strokovnih funkcij uveljavlja načela varnosti in zdravja pri delu in v okolju.

Je predsednik in izpraševalec na strokovnih izpitih za področje varstva pri delu in predsednik komisije za revidente na Inženirski zbornici Slovenije. Ne sprejema dejstva, da zahteve za obvezno sodelovanje poklicno varnostno izobraženih strokovnjakov zlasti pri načrtovanju objektov niso ustrezno institucionalno opredeljene. Ker so zahteve za varnost in zdravje pri projektiranju zapostavljene, je zanimanje za tovrstne strokovne izpite majhno.

Zahteva Evropske unije, da se pripravi ocena tveganja za vsako delovno mesto, je bila zanj nov strokovni izziv. Že leta 1996 je pripravil obširno monografijo z opisi definicij, namena, postopkov in metod za analizo varnosti, ki jo je izdal Zavod za varstvo pri delu. Tudi na njegovo pobudo so bili pripravljene številni seminarji o pripravi ocene tveganja.

Kljub upokojitvi še vedno pripravlja strokovne članke in sodeluje na strokovnih srečanjih. Na univerzi z veseljem še vedno opravlja mentorstvo za vodeni del obvezne prakse z naslovom ocena tveganja. Z individualnim pristopom študentom utrjuje temeljne pojme in znanja diplomiranega strokovnjaka za varnost pri delu.

Na povabilo Urada za varnost in zdravje pri delu je pripravil osnutek minimalnih metod ocenjevanja delovnega okolja. Pri tem je izhajal iz praktičnih izkušenj in upošteval obstoječi instrumentarij na terenu v Sloveniji in standarde. Značilno zanj je pri tem poskrbel, da metode upoštevajo tudi tradicijo v slovenskem prostoru, da je s tem zagotovljena primerljivost podatkov v daljšem opazovanem obdobju.

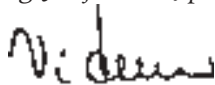
Prav gotovo pa je poleg pedagoškega dela prof. dr. Primož Gspan največjo sled svojega strokovnega dela zapustil s svojimi publikacijami - od monografij, strokovnih in poljudnih člankov, učbenikov in strokovnih knjig do prispevkov na strokovnih srečanjih in seminarjih. Značilen zanj je izjemen posluš za slovenski jezik. Tako v svojem publicističnem kot siceršnjem delu si je prizadeval za jasno in nezavajajočo strokovno terminologijo. Varnostne inženirje je skušal oborožiti z argumenti, s katerimi so lahko dokazali pomen in potrebnost strokovnega sistematičnega dela za varovanje zdravja zaposlenih in življenjskega okolja.

V kriznih letih po osamosvojitvi Slovenije, ko so delodajalci zaradi gospodarskih težav varčevali pri varnosti in zdravju pri delu, je celo s sodelavcem Alešom Jugom objavil knjigo, v kateri je znal predstaviti ekonomske posledice slabe varnosti in zdravja pri delu in načine vrednotenja škode.

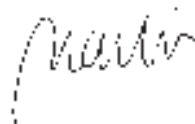
Ocena življenjskega dela prof. dr. Primoža Gspana na področju stroke varnosti in zdravja pri delu:

Prof. dr. Primož Gspan prav gotovo sodi med tiste strokovnjake, ki so jih slovenski varnostni inženirji najpogosteje imenovali za svojo strokovno avtoriteto. Cenili pa so ga tudi sodelavci, s katerimi je sodeloval in poudarjal njihov prispevek k skupnim projektom. Njegov priročnik Ekologija dela iz leta 1984 so slovenski varnostni inženirji s pridom uporabljali, ko so iskali argumente, da vodilne in strokovnjake drugih strok v podjetjih prepričajo za projekte varnosti in zdravja pri delu. V njem so našli učinkovite in preizkušene nasvete za svoje delo. Prof. dr. Primož Gspan je z doslednim sodelovanjem na vseh najpomembnejših strokovnih srečanjih in izmenjavah izkušenj ter mnenj krepil društveno in zbornično povezovanje varnostnih inženirjev. Pri svojem delu se je z občutkom odločal, kdaj je potrebno stroki prepustiti svobodno voljo pri uporabi metod dela in kdaj za pravočasno uveljavitev strokovnih načel v podjetjih potrebuje pomoč v obliki predpisa. Znal je svoje delo pravilno razmejiti med občutkom odgovornosti za preprečevanje ekonomsko neupravičenih posegov v proizvodnjo in občutkom odgovornosti za zdravje in življenje ljudi.

Mag. Jurij Vidovič, predsednik strokovne komisije

Dr. Mirko Markič, član strokovne komisije

Nagrada Avgusta Kuharja za najboljšo diplomsko nalogo v letu 2004

Na podlagi Pravilnika o kriterijih in postopkih za podelitev nagrad in priznanj Fundacije Avgusta Kuharja je 28. septembra 2004 pedagoški zbor Oddelka za tehniško varnost Fakultete za kemijo in kemijsko tehnologijo v Ljubljani kot najboljšo diplomsko nalogo v šolskem letu 2003/2004 izbral diplomsko nalogo diplomiranega varnostnega inženirja in univerzitetnega diplomiranega ekonomista Nikolaja Petrišiča z naslovom Metode za identifikacijo tveganja pri zavezancih direktive Seveso II, pod mentorskim vodstvom dr. Mitje Kožuha. Diplomo je opravil z odlično oceno 10, povprečno oceno izpitov pa je imel 8,04. Študij varstva pri delu in požarne varnosti je opravil kot vzporedni študij ob študiju ekonomije.

Nikolaj Petrišič,

univ. dipl. var. inž. in univ. dipl. oec.

Utemeljitev:

Metode za identifikacijo tveganj se uporabljajo na različnih področjih človeškega udejstvovanja tam, kjer obstaja nevarnost in kjer je potrebno na koncu tveganje tudi oceniti. Ugotavljamo, da je poznavanje teh metod v Sloveniji slabo in da se strokovnjaki teh metod večinoma ne poslužujejo. Raje uporabljajo poenostavljene metode, ki pa ne dajo vpogleda v vzroke, ampak ostanejo bolj na površini. Ravno zaradi tega je diplomatska naloga Nikolaja Petrišiča koristna, saj na sistematičen način opisuje metode, ki se lahko uporabijo pri katerih koli tveganjih.

V diplomski nalogi Metode za identifikacijo tveganja pri zavezancih direktive Seveso II je Nikolaj Petrišič najprej pregledal problematiko, ki jo direktiva Seveso II obravnava, in ugotovil, katera podjetja so zavezanci te direktive. Predstavil je slovensko zakonodajo, ki povzema vsebino smernice Seveso II. Primerjalno je opisana tudi zakonodaja izbranih evropskih držav s tega področja, in sicer Nemčije, Avstrije in Velike Britanije.

V nadaljevanju naloge so opisane definicije, povezane s tveganjem, ki so dostikrat napačno ali delno razumljene in zato izredno pomembne za tiste, ki se s to tematiko želijo ukvarjati. Predstavljen je tudi koncept tveganja kot mere za primerjavo različnih virov nevarnosti.

Po teh uvodnih delih so v diplomski nalogi predstavljene metode, tehnike ter orodja za identifikacijo nevarnosti, ki jih Nikolaj Petrišič sistematično predstavi in opiše ter ob njih poda tudi njihovo primerjavo. Opisane metode so Kontrolni sezname, HAZOP, Kaj če? analiza, FMEA, metoda za ugotavljanje nevarnosti za večje nezgode.

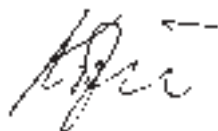
Naloga se potem ukvarja s kvantitativnimi tehnikami, kot so drevo odpovedi in drevo dogodkov, ki sta predstavljeni tudi s primeri uporabe. Prikazan je pomen kvantitativne analize ter načini za zmanjševanje tveganja.

V končnih poglavjih je Nikolaj Petrišič osvetlil tudi tematiko, ki se pri tovrstnih analizah običajno pozablja, to je obravnavo stroškov in koristi v zvezi s principom ALARP ter upravljanjem tveganja.

Na koncu so podani tudi primeri velikih nezd, ki osvetlijo pomembnost uporabe teh metod na različnih primerih tveganja.

Diplomska naloga Nikolaja Petrišiča je napisana tako, da bi se lahko uporabila kot vodnik po metodah za oceno tveganja, kar je za slovenski prostor še kako pomembno, ker primanjkuje tovrstnih tekstov v slovenskem jeziku. V nalogi je kandidat pokazal samostojnost in inventivnost, saj je združil dve pomembni kategoriji, in sicer stroške ter tveganje, ki jih vodilni veliko lažje razumejo v povezavi, kot pa če govorimo izključno o tveganju.

Dr. Mitja Kožuh

Dobitniki priznanj Avgusta Kuharja za izjemno strokovno delo na področju stroke varnosti in zdravja pri delu v društvih in sekcijah varnostnih inženirjev za leto 2004

Franc Pfajfar,

lesarski tehnik

Predlagatelj:

Društvo varnostnih inženirjev Gorenjske

Številka izdanega priznanja:

57

Utemeljitev:

Franc Pfajfar je od leta 1978 zaposlen v službi varstva pri delu in požarnega varstva Alplesa Železniki in jo vodi od leta 1982. Posvetil se je predvsem težkim delovnim razmeram v proizvodnji, ki jih je širitev Alplesa puščala ob strani. Vzpostavil je dobro sodelovanje z ustreznimi službami in vodilnimi. Zavzemal se je za boljše sodelovanje zaposlenih pri reševanju problematičnih razmer in za večja vlaganja v njihovo odpravljanje. Tehnološka prenova celotnega proizvodnega sistema je zagotovila dobre delovne razmere in odpravila vsa težka dela. Predvsem na izpušnih voda in zraka je Alples začel tudi s sanacijo okolja. Franc Pfajfar je ves čas skrbel za dobro delovanje in izobraževanje tovarniških gasilcev v društvu, tako da je eno redkih v industriji regije, ki strokovno napreduje in kateremu ustanovitelj odvaja precejšnja sredstva za opremo. Vse od ustanovitve Društva varnostnih inženirjev Gorenjske leta 1987 je njegov aktivni član. V več mandatih delovanja društva so mu bile zaupane naloge v izvršnem odboru. Vedno je pripravljen pomagati in svetovati.

Vojeslav Adamič,

univerzitetni diplomirani pravnik

Predlagatelj:

Društvo varnostnih inženirjev Ljubljana

Številka izdanega priznanja:

58

Utemeljitev:

Vojeslav Adamič se je leta 1961 zaposlil kot tajnik v Zavodu Ljudske republike Slovenije za zdravstveno in tehnično varnost, kasneje preimenovanem v Zavod za varstvo pri delu, kjer je ostal zaposlen vse do upokojitve leta 1998. Naloga leta 1960 ustanovljenega Zavoda je bila skrb za organizacijo in izvajanje kompleksnega varstva pri delu. Prednostna naloga Zavoda je bila od vsega začetka organizacija stroke varstva pri delu v tesnem sodelovanju in povezovanju s člani društev varnostnih inženirjev in tehnikov. Vojeslav Adamič je sodeloval pri pripravi prvega republiškega zakona o varstvu pri delu leta 1966, pri pripravi zakona o varstvu pri delu leta 1974 in njegovih spremembah in dopolnitvah leta 1980. V obdobju od 1978 do 1986 je sodeloval pri pripravi več podzakonskih aktov. Pripravljal je programe za razne oblike izobraževanja in usposabljanja delavcev za varno delo in predaval na številnih posvetovanjih in seminarjih. Na pripravljanih seminarjih za strokovne izpite iz varstva pri delu je predaval predmet Pravne osnove in socialna varnost. Aktivno je sodeloval pri pripravah za organizacijo in registracijo Zbornice varnosti in zdravja pri delu kakor tudi Fundacije Avgusta Kuharja. Dva mandata je bil eden najbolj aktivnih članov uprave Fundacije Avgusta Kuharja.

Milan Rifelj,

varnostni inženir

Predlagatelj:

Društvo inženirjev in tehnikov tekstilne industrije Slovenije za varstvo pri delu

Številka izdanega priznanja:

59

Utemeljitev:

Milan Rifelj opravlja strokovno delo varnosti in zdravja pri delu ter energetike v tekstilnem podjetju Labod, d. d., Novo mesto. Je član Medobčinskega društva varnostnih inženirjev Novo mesto in ustanovni član Društva inženirjev in tehnikov tekstilne industrije Slovenije za varstvo pri delu ter dolgoletni podpredsednik. Sodeloval je pri izdelavi navodil za varno delo v tekstilni industriji. Redno sodeluje pri organizaciji letnih posvetov o varnosti in zdravju pri delu ter požarni varnosti v tekstilni industriji ter pri organizaciji izobraževanja iz varnosti in zdravja pri delu za vodilne in vodstvene delavce tekstilne industrije Slovenije. Na strokovnih ekskurzijah društva v domovini ali tujini mu je vedno zaupana skrb za dobro počutje.

Marjan Zdolšek,

varnostni inženir

Predlagatelj:

Društvo varnostnih inženirjev Velenje

Številka izdanega priznanja:

60

Utemeljitev:

Marjan Zdolšek je v stroki varnosti in zdravja pri delu začel delati leta 1969. Član Društva varnostnih inženirjev Velenje je od njegove ustanovitve leta 1980 in ves čas je dejaven v njegovih izvršnih organih. Podjetje, kjer je bil zaposlen, je vedno izdatno pomagalo društvu ob izvajanju temeljnih nalog. Sodeloval je pri delu Zveze društev varnostnih inženirjev Slovenije.

Rudi Ivančič,

varnostni inženir

Predlagatelj:

Medobčinsko društvo varnostnih inženirjev Novo mesto

Številka izdanega priznanja:

61

Utemeljitev:

Rudi Ivančič v stroki varnosti in zdravja pri delu dela že od leta 1971, ko se je zaposlil kot referent v službi za varnost pri delu in vpisal študij ob delu na Višji tehniški varnostni šoli v Ljubljani. Od leta 1991 je samostojni podjetnik. Na pobudo Zveze društev varnostnih inženirjev in tehnikov Slovenije je bil kot predsednik iniciativnega odbora eden od ustanoviteljev Medobčinskega društva varnostnih inženirjev in tehnikov Dolenjske in bil izvoljen tudi za njenega prvega predsednika. Vseskozi je bil aktiven - kot predsednik, podpredsednik ali član izvršnega odbora. Leta 1990 mu je Zveza društev varnostnih inženirjev in tehnikov Slovenije podelila republiško priznanje za vsestransko požrtvovalno delo na področju varnosti pri delu.

Andrej Furlan,

diplomirani varnostni inženir

Predlagatelj:

Društvo varnostnih inženirjev severnoprimske regije
Nova Gorica

Številka izdanega priznanja:

62

Utemeljitev:

Andrej Furlan dela na področju varstva pri delu v lesnopredelovalni industriji Meblo Nova Gorica od leta 1987. Sprva je bil referent tehničnega varstva v službi varstva pri delu v podjetju, leta 1992 je postal vodja službe varstva pri delu v poslovnem sistemu Meblo Nova Gorica. Strokovno je deloval predvsem na področju tehničnega varstva v lesnopredelovalni industriji. V letih tranzicije je s svojim širokim strokovnim znanjem pomagal in svetoval številnim podjetjem in samostojnim podjetnikom na območju severnoprimske regije. Član Društva varnostnih inženirjev severnoprimske regije je od leta 1987. Zadnjih deset let je tudi član izvršnega odbora društva. V društvu je vedno pripravljen prevzeti organiziranje in vodenje različnih projektov.

Miroslav Kapun,

varnostni inženir

Predlagatelj:

Društvo varnostnih inženirjev in tehnikov Maribor

Številka izdanega priznanja:

63

Utemeljitev:

Miroslav Kapun celovito ureja varnost in zdravje pri delu v vseh družbah IMPOL-a Slovenska Bistrica. Je član Društva varnostnih inženirjev in tehnikov Maribor od leta 1980. Društvu je pridobil nove člane. V tem mandatnem obdobju je član upravnega odbora društva, odgovoren za organizacijo ekskurzij in prireditev.

Učenci osnovnih šol o varnosti in zdravju pri delu v letu 2004

Zakon o varnosti in zdravju pri delu (Uradni list RS, št. 56/1999) med drugim v 13. členu določa: Vzgoja in izobraževanje v zvezi z varnostjo in zdravjem pri delu sta sestavni del splošnega in poklicnega izobraževanja na šolah vseh vrst in stopenj ter sestavni del uvajanja v delo in stalnega strokovnega usposabljanja delavca. Društva varnostnih inženirjev so zato učitelje in učence osnovnih šol povabila, naj učenci narišejo in opišejo, kako je treba pri delu, v prometu in pri igri skrbeti za varnost. Risbe in spise učencev o varnem ravnanju pri delu in igri si oglejte na spletni strani www.fundacija-avgustakuharja.si. Učenci prejmejo praktične nagrade, povezane z varnostjo.

V letu 2004 so osnovnošolci odkrivali načela pravilnega sedenja in dobrega stola ter varnega dela z računalniki.

Kolesarske čelade prejmejo:

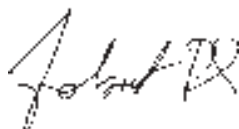
1. učenci Osnovne šole Gustava Šiliha, Laporje, Laporje 31, mentorica Albina Avsec:

- Melita Florjančič, 7. a razred,
- Nina Robar, 5. b razred,
- Rebeka Mraz, 5. b razred;

2. učenci Osnovne šole Janka Glazerja, Lesjakova 4, Ruše, mentorica Suzana Špindler:

- Zerina Kovačevič, 8. b razred,
- Mario Brglez, 8. a razred,
- Domen Tajki, 8. a razred.

*Mag. Florjan Zabret,
predsednik uprave fundacije*

Pravila sedenja

1. NIKOLI NE SEDIMO NA NASLONJALU.
2. NIKOLI NE SEDIMO NA MIZI, PREMAJHNEM STOLU, RADIATORJU....
3. NE TIŠČIMO NOG NA STOLE.
4. VEDNO MORAMO IMETI PRIMERNO VISOK SEDEŽ IN MIZO, DA IMAMO IZRAVNANO HRBTENICO.
5. NIKOLI NE "LEŽIMO" NA MIZI, KER JE TAKRAT HRBTENICA V NEPRAVEM POLOŽAJU.....

Melita Florjančič,
M.O

Pravilno sedenje

Ne glej preblizu zvečka

Sedi vzravnanost, da te ne bo bolela hrbet.

Stol mora imeti primerno višino.

Noge imej na tleh, pod pravim kotom.

Nepravilno sedenje

Varnost in zdravje za mlade v Sloveniji

Fundacija Avgusta Kuharja je od 12. do 14. oktobra 2004 na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani skupaj z Zvezo društev varnostnih inženirjev Slovenije, Zbornico varnosti in zdravja pri delu in Oddelkom za tehniško varnost Fakultete za kemijo in kemijsko tehnologijo sodelovala na Študentski areni, največji izobraževalno sejmski prireditvi mladih pod sloganom EKSPLOZIJA PRILOŽNOSTI. Mladim je na Študentski areni ponudilo informacije in znanja preko dvesto sodelujočih. Na tridnevni prireditvi je potekalo več kot 90 predavanj, okroglih miz in čajank, na katerih je sodelovalo prek sto predavateljev. Mladim se je predstavilo več kot 250 organizacij. Vse to je na razstavišče pritegnilo 24. 000 mladih obiskovalcev.

Verjamemo, da takšne prireditve pomembno prispevajo k ugledu stroke varnosti in zdravja pri delu. Mladim je potrebno predstaviti po-klic varnostnega inženirja, študij in stanovsko organiziranost ter varno prihodnost v poklicu diplomiranega varnostnega inženirja.

Naš razstavni prostor je bil naslovljen Varnost in zdravje pri delu za mlade v Sloveniji. Jože Miklavc iz uprave fundacije je pripravil plakat s predstavitvijo letošnjega dobitnika nagrade Avgusta

Kuharja za najboljšo diplomu. Fundacija je za mlade pripravila slavnostne brošure iz leta 2003. Zbornica in Zveza društev pa sta za mlade obiskovalce pripravili zgibanke z informacijami o društvih varnostnih inženirjev in zbornici.

Oddelek za tehniško varnost pa je razstavil plakat s predstavitvijo študija za diplomiranega varnostnega inženirja. Na razstavnem prostoru so potrebne informacije obiskovalcem dajali študentje Oddelka za tehniško varnost.

Lučka Böhm, tajnica uprave Fundacije Avgusta Kuharja

Poročilo o Študentski areni, 12.-14. oktober 2004

V dneh od 12. do 14. oktobra 2004 je bila na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani Študentska arena 2004, ki vsako leto privabi veliko množico študentov.

Tudi letos je bila na njej postavljena stojnica Varnost in zdravje pri delu za mlade v Sloveniji. Z njo so se predstavili Fundacija Avgusta Kuharja, Zveza društev varnostnih inženirjev Slovenije, Zbornica varnosti in zdravja pri delu in Oddelek za tehniško varnost na Fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo Univerze v Ljubljani. Fundacija Avgusta Kuharja je predstavila nagrado Avgusta Kuharja za

najboljšo diplomsko nalogo za leto 2004. Zveza društev in zbornica sta predstavili vsaka svojo organizacijo, Oddelek za tehniško varnost pa študij varnosti in zdravja pri delu. Za obiskovalce je bilo pripravljenega tudi veliko gradiva o Evropskem tednu varnosti in zdravja pri delu. Ta je potekal od 18. do 22. oktobra 2004 pod geslom (V)gradimo varno(st).

Poleg varnostnih inženirjev so stojnico obiskovali predvsem mladi, nekateri že študentje, nekateri še dijaki. Zanimanje za varnost in zdravje pri delu se je na lestvici od 1 do 10 gibalo na približno 5. mestu. Najbolj jih je zanimal teden varnosti in zdravja pri delu. Takoj za njim je bilo zanimanje za študij varnosti in zdravja pri delu, nato pa je sledilo zanimanje za Zvezo društev varnostnih inženirjev, Fundacijo Avgusta Kuharja in Zbornico varnosti in zdravja pri delu.

Izkazano je bilo tudi veliko zanimanje za praktične primere poklica varnostnega inženirja, kar bi po mojem lahko bilo prihodnje leto predstavljeno s primerom iz prakse. Opaženo je bilo namreč, da se ljudje zelo radi zadržujejo na stojnicah, ki imajo tako imenovane demonstracije s področij, ki jih predstavljajo. Vzemimo za primer Slovensko vojsko, ki je imela stojnico, na kateri je bilo jasno razvidno, kako potekata urjenje in strokovno usposabljanje slovenskih vojakov.

Kar zadeva lokacijo stojnice, bi rad poudaril, da ni bila idealna, saj nas je veliko ljudi spregledalo, ker nismo bili na obrobju dvorane. Priporočam še, da bi v bodoče postavili stojnico skupaj s Fakulteto za kemijo in kemijsko tehnologijo ter s tem še dodatno povečali zanimanje ljudi.

Na splošno je bilo povpraševanje zadovoljivo in stojnica je dosegla začrtane cilje. Študenta Luka Lavriša in Andrej Lap sva obiskovalcem stojnice odgovarjala na vprašanja in delila pripravljeno gradivo!

*Luka Lavriša,
študent Oddelka za tehniško varnost*

fotke še NI

Izobraževanje za varnost in zdravje pri delu

Po štiridesetletnem delovanju izobraževanja za varnost in zdravje pri delu se je to znašlo pred novimi izzivi. Kljub temu, da so se dostikrat pojavile težnje po ukinitvi tega programa, je število študentov, ki se vsako leto žele vpisati na ta program, ter število diplomantov odločilno vplivalo, da se je program ohranil in da se ga sedaj poskuša nadgraditi v univerzitetni program, ki bo dal tako zaželeno univerzitetno izobrazbo, ki bo omogočala nadaljevanje študija na podiplomski stopnji in zaposlovanje diplomantov na delovnih mestih, ki so bila dosedaj za diplomante Oddelka za tehniško varnost Fakultete za kemijo in kemijsko tehnologijo nedosegljiva.

V teh štiridesetih letih se je marsikaj spremenilo, tako problemi, ki se jim je treba posvečati v vsakdanjem delu, kot tudi struktura študentov, ki se vpisujejo na naš oddelek. Če je v preteklih letih bila med študenti le tu in tam kaka študentka, jih je sedaj v zadnjem letu dobrih 50 %. Ali je to posledica spremenjenih interesov ter povečanje enakopravnosti spolov, bomo šele videli. Med problemi, ki se pojavljajo, je tudi izbirni postopek, ki na oddelek pošilja študente, ki so razvrščeni po uspehu in ne nujno po njihovi primarni želji. Tako se dogaja, da tisti ki si res želijo študirati na tej smeri, dostikrat ostanejo zunaj, medtem ko se vpišejo tisti, ki bi raje študirali kaj drugega. V letošnjem letu se je prvič primerilo, da je izborni postopek take študente preusmeril med izredne, kjer so bila še prosta mesta. Na oddelku je bil stalno izredni študij, vendar v glavnem za tiste, ki so hoteli ob delu pridobiti visokošolsko izobrazbo in so bili zaradi tega močno motivirani.

Preteklo obdobje je bilo značilno tudi po tem, da so naši študenti, ki so imeli končano dvoletno višjo šolo, hoteli to svoje znanje nadgraditi s tretjim letnikom visoke strokovne šole, kar jim je omogočilo pridobitev naziva diplomirani inženir varstva pri delu.

Prehodnost študija je podobna ostalim smerem na Fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo, in sicer iz prvega v drugi letnik pride okoli 60 % študentov in kasneje v tretji letnik okoli 40 % študentov iz prvega letnika. Število študentov, ki vsako leto diplomirajo, je nekje med 35 in 45, kar je v primerjavi s podobnimi študiji zelo dobro.

Sodelavci, ki na tem programu predavamo, smo že pripravili štiriletni univerzitetni program, ki ga je matična Fakulteta za kemijo in kemijsko tehnologijo predložila Univerzi v Ljubljani v obravnavo. Problem tega programa se je pokazal zaradi dejstva, da je bil medtem sprejet nov zakon o visokem šolstvu, ki uveljavlja študij skladno z Bolonjsko deklaracijo. Spreminja se obremenitev študentov ter zmanjšuje število ur predavanj, istočasno pa se povečuje količina individualnega dela s študenti v obliki seminarjev ter mentorskega dela učiteljev.

Vpeljava univerzitetnega študija ne pomeni samo nov program, temveč predvsem tudi raziskovalno dejavnost na tem področju, ki bo zagotovila tudi kadre, ki bodo tak program lahko izvajali. Ravno kadri so v tem trenutku najšibkejši člen na poti k dosegu univerzitetnega programa. Dokler šola ne more producirati svojih kadrov, je njihovo pomanjkanje dejstvo, ki se ga vsi zavedamo in zato temu področju posvečamo posebno pozornost.

Fakulteta za kemijo in kemijsko tehnologijo, Oddelek za tehniško varnost, poskuša izobraziti kadre, ki bodo imeli do tveganja in varnosti pravi in aktiven odnos, s katerim bodo znali ugotoviti tveganja in jih obravnavati glede na njihovo pomembnost. Predvsem je pri izobraževanju dan poudarek razumevanju tveganj, kar posledično daje možnost, da se tveganja obvladujejo in se z njimi ravna ne glede na področje delovanja, torej naj si bodo povezana z gradbeništvom, strojno industrijo ali pa kemično ali procesno industrijo. Tudi ni pomembno, ali se posledice nanašajo na človeka ali pa samo na okolje, v katerem živimo, saj je varnost ena in nedeljiva in je zato ne moremo ločevati po strokah in dejavnostih, ali pa kot delajo nekateri, da tveganja ločujejo po vzroku ter posledicah (požarna tveganja, prometna tveganja, industrijska tveganja, okoljska tveganja itd.).

Varnostna znanost je po eni strani izredno zapletena, po drugi strani silno enostavna, dokler se je ne lotimo sistematično. Strokovnjaki s tega področja morajo poznati marsikatero stroko in marsikateri postopek, istočasno pa morajo v glavi stalno iskati možne vzroke za nastanek nezgode in ocenjevati možne posledice posameznih dogodkov.

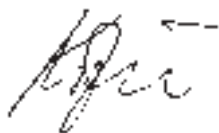
Kadar se ukvarjamo z varnostjo, se ponavadi najprej vprašamo, kaj o problemu pravi zakonodaja in kakšne rešitve zahteva. Pri tem pogosto pozabljamo, da zakonodaja uzakonja tisto, do česar so ljudje prišli v dolgoletni praksi in so te svoje izkušnje prenesli v zakonodajni jezik.

Pozabljamo tudi, da zadovoljevanje zakonodaje še ne pomeni, da je nekaj zares varno in da se zaradi tega ne bodo dogajale nezgode. Tega zagotovila zakonodaja ne daje. Zakonodaja daje predvsem tiste minimalne napotke, ki jih mora upoštevati uporabnik, da ne bi bil pred zakonom obtožen, da je opustil minimalne varnostne ukrepe. Pri teh dejavnostih je potrebno imeti v mislih, da je predvsem potrebno uporabljati osnovne principe varnosti, ki nam vedno znova pomagajo pri identifikaciji

nevarnosti, oceni potencialnih posledic teh nevarnosti in pri oceni pogostosti nastopa teh posledic. Vedno znova ugotavljamo, da je pomanjkanje znanj s področja varnosti krivo tako za nastop nevarnosti kot tudi za nastop dogodkov in realizacijo manjših ali hujših posledic. Če bi se v vsakem trenutku obnašali varnostno osveščeno, potem bi bilo bistveno manj nezgod in tudi posledice bi bile manjše.

Fakulteta za kemijo in kemijsko tehnologijo, Oddelek za tehniško varnost, poskuša po svojih najboljših močeh sodelovati tudi z državnimi organi ter stanovskimi združenji, saj samo na ta način lahko celovito izpolnimo svoje poslanstvo pri zagotavljanju varnosti.

*dr. Mitja Kožuh,
prodekan za varnost na FKKT in
predstojnik Oddelka za tehniško varnost*

fotke še NI

EDVARD HARL

(1943-2004)

Dobitnik priznanja Avgusta Kuharja številka 1

Leto podelitve priznanja: 1997

Utemeljitev priznanja: Varnostni inženir Edvard Harl je član društva od leta 1971, član upravnega odbora društva pa že 20 let. Uspešno je sodeloval pri organizaciji strokovnih srečanj, ekskurzij in posvetov tako v društvu kot v Zvezi društev varnostnih inženirjev in tehnikov Slovenije.

fotke še NI

LUDOVIK OSKAR KAVS

(1916-2004)

Dobitnik priznanja Avgusta Kuharja številka 2

Leto podelitve priznanja: 1997

Utemeljitev priznanja: Prof. Ludovik Oskar Kavs, diplomirani gradbeni inženir, je eden od ustanoviteljev Zveze društev varnostnih inženirjev in tehnikov Slovenije in njen dolgoletni predsednik. Bil je pobudnik za ustanovitev Višje tehniške varnostne šole in njen prvi dekan. Je najzaslužnejši, da se je pojem varnosti povezal s poklicem varnostni inženir. Postavil je temelje delovanja Zveze društev varnostnih inženirjev in tehnikov Slovenije, ki so zagotovili družbeno in ekonomsko uspešno delovanje Zveze. Objavil je vrsto strokovnih člankov, brošur in skript. Bil je sodni izvedenec in inšpektor za delo.

Zahvala

Fundacija Avgusta Kuharja se za dragoceno donacijo zahvaljuje svojim tradicionalno zvestim pa tudi novim donatorjem. Brez vaše podpore fundacija ne more opravljati svojega poslanstva. Dokazujete, da sta vam varnost in zdravje pri delu pomembni vrednoti, ki ju velja uveljavljati tudi simbolno s podeljevanjem nagrad in priznanj zaslužnim posameznikom.

Na željo številnih donatorjev le-te predstavljamo tudi v vrstnem redu po višini donacije. Če je več donatorjev dalo enako visoko donacijo, je zaporedna številka enaka. Zvestobo donatorja fundaciji pa predstavljamo s podatkom, kolikokrat je bil naš donator tudi v preteklih letih. Z debelim tiskom smo označili, v katerih letih je bil posamezni donator največji.

Uprava Fundacije Avgusta Kuharja

Donatorji Fundacije Avgusta Kuharja v letu 2004

Največji donator v letu 2004 je Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, zato bo v letu 2004 v skladu s statutom fundacije prevzel mesto v nadzornem svetu fundacije.

Donacija v denarju od 400. 000 SIT do 350. 000 SIT:

(1) **Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije**

Miklošičeva 24, LJUBLJANA

ZZZS je podelitev finančno podprl na podlagi javnega razpisa (U. l. RS, št. 51/2004).

1997, 1998, 1999, **2000**, **2001**, 2002, **2003**, **2004**

(2) **IVD Inštitut za varstvo pri delu in varstvo okolja Maribor**

Valvasorjeva ulica 73, MARIBOR

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, **2003**, 2004

(2) **Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve**

Kotnikova 5, LJUBLJANA

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004

Donacija v denarju od 200. 000 SIT do 150. 000 SIT:

(4) **Zveza svobodnih sindikatov Slovenije**

Dalmatinova ulica 4, LJUBLJANA

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, **2002**, 2003, 2004

(5) **ZVD Zavod za varstvo pri delu, d. d.**

Bohoričeva 22a, LJUBLJANA

1997, 1998, **1999**, 2000, 2001, 2002, 2004

Donacija v denarju od 100. 000 SIT do 70. 000 SIT:

(6) **Dravske elektrarne Maribor, d. o. o.**

Obrežna ulica, MARIBOR

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004

(6) **Salonit Anhofo**, Gradbeni materiali, d. d.
Vojkova ulica, ANHOVO
2004

(6) **Vzajemna zdravstvena zavarovalnica, d. v. z.**
Vošnjakova ulica 2, LJUBLJANA
2004

(6) **SAVA**, družba za upravljanje in financiranje, d. d.
Škofjeloška cesta 6, KRANJ
2001, 2003, 2004

(6) **Primorje, d. d.**, družba za gradbeništvo inženiring in
druge poslovne storitve
Vipavska cesta 3, AJDOVŠČINA
2004

(6) **Komplast, d. o. o.**
Podsmreka 3, DOBROVA
2000, 2001, 2002, 2003, 2004

(12) **HIT, d. d.**, Hoteli, igralnice, turizem
Delpinova ulica 7a, NOVA GORICA
2004

Donacija v denarju 50. 000 SIT:

(13) **Iskra Avtoelektrika, d. d.**
Polje 15, ŠEMPETER PRI GORICI
2004

(13) **Helios, d. d.**
Količevo 2, DOMŽALE
2003, 2004

(13) **TERMO, d. d.**, Industrija termičnih izolacij
Trata 32, ŠKOFJA LOKA
2004

(13) **Merkur, d. d.**
Cesta na Okroglo 7, NAKLO
2001, 2002, 2003, 2004

(13) **KOVA, d. o. o.**
Družba za izvajanje kompletnega varstva pri delu
Teharska cesta 4, CELJE
2000, 2001, 2002, 2003, 2004

(13) **Lozej, d. o. o.**
Goriška 62, AJDOVŠČINA
2001, 2003, 2004

(13) **INFO DVIG**, proizvodnja in vzdrževanje dvigal, ključavničarstvo
Špruha 30
IOC Trzin, TRZIN
2004

(13) **CPV, d. o. o.**
Center za varnost in zdravje pri delu
Tbilisijska ulica 57, LJUBLJANA
2000, 2001, 2002, 2003, 2004

Mercator

(13) **Mercator, d. d.**
Dunajska cesta 107, LJUBLJANA
2003, 2004

(13) **ZAVAS, d. o. o.**
Brnčičeva ulica 13, LJUBLJANA
2002, 2004

Donacija v denarju od 30. 000 SIT do 20. 000 SIT:

(23) **MAGOSS VARSTVO**
Podjetje za varnost pri delu, požarno varnost in ekologijo, d. o. o.
Dunajska 106, LJUBLJANA
2001, 2002, 2003, 2004

(24) **Univar, d. o. o.**
Industrijska cesta 2b, IZOLA
1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004

(24) **TDR INVAP, d. o. o.**
Tovarniška cesta 51, RUŠE
2004

(26) **Maxivar, Vesel Vladimir, s. p.**
Cesta Dolomitskega odreda 163, LJUBLJANA
2004

Nedenarna donacija v izdelkih in storitvah:

(27) **Mariborska livarna Maribor**
Oreško nabrežje 9, MARIBOR
1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004

Postanite donator Fundacije Avgusta Kuharja

Vabimo vas, da postanete donator Fundacije Avgusta Kuharja in s tem podprete promocijo stroke varnosti in zdravja pri delu. Svojo donacijo nakažite na transakcijski poslovni račun fundacije:

FUNDACIJA AVGUSTA KU HARJA

02222-0020298177

pri:

NOVA LJUBLJANSKA BANKA, d. d., Ljubljana

Poslovalnica Dalmatinova, Dalmatinova ulica 4, Ljubljana

Davčna številka Fundacije Avgusta Kuharja: 91132550

Fundacija Avgusta Kuharja v skladu s 45. členom ZDDV (Uradni list RS, št. 89/1998) ni davčni zavezanec.

(Opozarjamo vas, da se v skladu s 25. členom Zakona o davku od dobička pravnih oseb /Uradni list RS, št. 72/1993, 20/1995, 34/1996/ med odhodke, ki se odštevajo od prihodkov pri ugotavljanju davčne osnove za odmero davka od dobička pravnih oseb, priznajo tudi izplačila za humanitarne, znanstvene, vzgojno-izobraževalne in ekološke namene, kadar so izplačane osebam, ki so v skladu s posebnimi predpisi organizirane za opravljanje takšnih dejavnosti.)

Našim donatorjem obljublamo:

- predstavitev v slavnostni brošuri o prejemnikih nagrad in priznanj,
- predstavitev v nagovoru in na plakatu na odru kongresnega centra na podelitvi nagrad in priznanj,
- predstavitev na spletni strani fundacije,
- največji donator v letu postane član nadzornega sveta fundacije,
- poročilo o v letu opravljenem delu.

Obiščite spletno stran Fundacije Avgusta Kuharja

Fundacija Avgusta Kuharja predstavlja dosežke prejemnikov nagrad in priznanj Avgusta Kuharja tudi na spletni strani z domeno:

<http://www.fundacija-avgustakuharja.si/>

Vabimo vas, da jo obiščete!

Na njej so predstavljeni:

- Fundacija Avgusta Kuharja,
- delo in življenje Avgusta Kuharja, po katerem se imenujejo nagrade in priznanja,
- akti fundacije,
- razpisi za podelitev nagrad in priznanj,
- dobitniki nagrad in priznanj Avgusta Kuharja,
- naši donatorji (z internetnimi povezavami do njihovih spletnih strani),
- akcije društev varnostnih inženirjev v osnovnih šolah,
- organi fundacije
- in še mnogo drugega!

Oblikovalec spletne strani: ziga.boehm@vseved.net

Potrudili smo se, da vam bo spletna stran všeč! Je grafično prijetno in učinkovito zasnovana. Njena kakovost se ohranja ne glede na uporabljeni brskalnik. Všeč pa vam bo tudi zato, ker listanje po preglednih menijih poteka povsem tekoče, pri čemer se njihova vsebina nalaga izredno hitro!

Zato jo obiščite! Na njej boste vedno našli najaktualnejše informacije o delu Fundacije Avgusta Kuharja! Svoje vtise nam sporočite na naš e-naslov: uprava@fundacija-avgustakuharja.si.

Dosedanji dobitniki nagrad in priznanj Fundacije Avgusta Kuharja

Dobitniki nagrad Avgusta Kuharja za izjemni dosežek

LETO	NAGRAJENEC	IZJEMNI DOSEŽEK	DRUŠTVO
1997	Viljem Strašek	sistem upravljanja okolja v delniški družbi Tuba embalaža Ljubljana	Društvo varnostnih inženirjev Ljubljana
1998	Janez Šterbal	program ukrepov za zmanjšanje števila poškodb pri delu v delniški družbi Talum Kidričevo iz junija 1996	Društvo varnostnih inženirjev in tehnikov Maribor
1999	Peter Zupan	sistem varnosti in zdravja pri delu v delniški družbi Iskraemeco, Merjenje in upravljanje energije, Kranj	Društvo varnostnih inženirjev Gorenjske
2000	skupina strokovnjakov Emil Nanut, Janko Gorjanc, Janez Fabijan	sistem varnosti in zdravja pri delu v Savi Tires, d. o. o., v Savi, d. d., in v Goodyear EPE	Društvo varnostnih inženirjev Gorenjske
2001	Milan Tomše	sistem varnosti in zdravja pri delu v holdingu Helios Domžale	Društvo varnostnih inženirjev Gorenjske
2002	Bernard Turk	sistem varnosti in zdravja pri delu v delniški družbi Kovinoplastika Lož, Industrija kovinskih in plastičnih izdelkov	Društvo varnostnih inženirjev Ljubljana
2003	Janez Bogataj	sistem varnosti in zdravja pri delu v delniški družbi Termo, Industriji termičnih izolacij iz Škofje Loke	Društvo varnostnih inženirjev Gorenjske

Dobitnika nagrad Avgusta Kuharja za življenjsko delo

LETO	NAGRAJENEC	DRUŠTVO
2002	Jože Dolenc	Društvo varnostnih inženirjev Ljubljana
2003	Branko Košir	Medobčinsko društvo varnostnih inženirjev Novo mesto

Dobitniki nagrad Avgusta Kuharja za najboljšo diplomsko nalogo

LETO	NAGRAJENEC	NASLOV DIPLOMSKE NALOGE
2000	Rudi Bunc	Varnost v operacijskih dvorana
2001	Marko Tomazin	Požarna in eksplozijska zaščita v odpraševalnih sistemih pri obdelavi lesa
2002	Bojan Strnad	Vpliv intenzitete proizvodnje na parametre delovnega okolja in ocena negotovosti rezultatov v obratu Proizvodnja titancinkove pločevine
2003	Janez Cesar	Varnostni problemi pri skladiščenju naftnih derivatov za 90-dnevne rezerve

Dobitniki priznanj Avgusta Kuharja po društvih

DRUŠTVO	LETO	DOBITNIK PRIZNANJA	ŠT.
Društvo varnostnih inženirjev in tehnikov Maribor	1997	Edvard Harl	1
	1998	Alojz Štandeker	7
	1999	Everist Muzlovič	11
	2000	Anton Avsec	23
	2001	Miroslav Savič	28
	2002	Štefan Greif	40
	2003	Vilko Švab	56
Društvo varnostnih inženirjev Ljubljana	1997	prof. Ludovik Oskar Kavc	2
	1997	Alojzij Anton Terglav	3
	1999	Zlatko Šorman	17
	1999	Jože Nadu	18
	2001	Peter Petkovšek	33
	2002	Marko Koren	41
	2002	Lovrenc Mrak	42
	2003	Alojz Pšaker	54
Društvo strokovnih delavcev za varnost delovnega, bivalnega in naravnega okolja Pomurja	1997	Alojz Sukič	4
	1998	Gvido Klar	6
	1999	Milan Rebrec	12
	2000	Bojan Farič	20
	2001	dr. Franc Bohar	29
	2001	Slobodan Vlaovič	30
	2003	Anton Rančigaj	50
Medobčinsko društvo varnostnih inženirjev Koper	1998	Emil Marušič	5
	1999	Milan Zega	15
	2002	Viktor Lampe	39
Društvo varnostnih inženirjev Velenje	1998	Franc Čegovnik	8
	1999	Jože Miklavc	10
	2000	Breda Djordjevič	26

FUNDACIJA AVGUSTA KUJARJA

DRUŠTVO	LETO	DOBITNIK PRIZNANJA	ŠT.
	2000	Andrej Špiler	27
	2001	Milorad Šikman	37
	2002	Franc Mlinar	38
	2003	Dobrica Dimić	52
Društvo varnostnih inženirjev	1998	Žarko Leban	9
Severnoprimorske regije	1999	strokovni delavci službe posebno varstva pri delu priznanje Salonita Anhovo: št. 1	
		Zvonimir Kristančič, Miran Gabrijelčič, Milko Rutar in Andra Mezek	
	2000	Tomaž Kulot	24
	2000	Ivan Cvetko Lukman	25
Društvo varnostnih inženirjev	1999	mag. Florjan Zabret	14
Gorenjske	2000	Edvard Renko	19
	2001	Ludvik Soklič	31
	2002	Štefan Kalamar	46
	2003	Franc Pintar	48
Društvo varnostnih inženirjev Celje	1999	Stane Ocvirk	16
	2001	Karel Lorenčak	36
	2002	Ciril Blagotinšek	43
	2003	Štefan Sašo Pisanec	49
Medobčinsko društvo varnostnih inženirjev Novo mesto	2000	Branko Košir	21
	2000	Alojz Cerjak	22
	2002	Marjan Šmalc	47
Društvo inženirjev in tehnikov tekstilne industrije Slovenije za varstvo pri delu	2001	Milan Skaza	34
	2002	Zdenka Markič	45
	2003	Džari Šakirov	53
Sekcija varnostnih inženirjev v kmetijstvu pri Zvezi društev varnostnih inženirjev Slovenije	1999	Ivan Rozman	13
	2001	Slobodan Drakulič	35
Sekcija za gradbeništvo pri Zvezi društev varnostnih inženirjev Slovenije	2001	Zlatko Podržaj	32
	2002	Bojan Srovin	44
	2003	Stanko Ožbot	51

OPOMBA:

DVI Ljubljana sme zaradi velikega števila članov predlagati po dva dobitnika priznanja v letu.

Uprava Fundacije Avgusta Kuharja

Uredila:
Lučka Böhm, tajnica fundacije

Lektorirala:
Bora Zlobec Jurčič

Oblikovanje in realizacija:
Brane Bombač

Tisk:
Prima, d. o. o., Ljubljana Črnuče

November 2004